

Politolog Michal Klíma, Metropolitní univerzita Praha: KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA PROTI COVIDU - SELHALA!

- CZ24 News | 1. srpna 2021

Je léto 2021 a na rozdíl od Anglie, Švédska, Floridy, Singapuru a částečně Rakouska se v Česku neprosazuje strategie „*naučit se žít s covidem*“. Na rozdíl od Francie tu v červenci nedemonstrovaly statisíce lidí proti pandemickým opatřením. Naopak u nás panuje militantní, moralistní a úzce epidemiologický přístup, hlásající potřebu vyhubit koronavirus, i kdybychom se měli propadnout do pravěku. Vystrašená civilizace – a s ní Česko – jsou na rozcestí.

V duchu hesla „Chyťte dezinformátory!“ – to jsou paradoxně hlavní média plus většinově politici a skupina expertů, kteří se jimi stávají. Zejména tím, že již 17 měsíců šíří strach a paniku. Dále tím, že jejich častá manipulativní prohlášení a závadná opatření nemají oporu ve vědě, i když tvrdí opak. A také tím, že si uzurpovali monopolní právo udělovat svým kritikům nálepku dezinformátorů.

Mediokracie - vláda médií

Klíčové slovo je mediokracie, tedy vláda médií. Až dosud se vedly úvahy, že největší profit z pandemie mají farmaceutické firmy. Anebo vládní politici, kteří se v nouzovém stavu cítí jako ryba ve vodě. Anebo skupina epidemiologů a expertů, vyhřívající se na výsluní zájmu. Avšak hlavní hybnou silou se stala většinová média. Právě ona mají největší zájem na šíření strachu. Proto chrlí nonstop covidové zpravodajství a plní koordinační úlohu.

To není útok na média. To je fakt, který se netýká menšiny médií, informujících vyváženě. Nicméně většinová média po Listopadu '89 ještě nikdy:

- nezamlčovala záměrně fakta a neprováděla cenzuru;
- neočerňovala názorové oponenty;
- nebyla strůjcem stádnosti a praktik vymývání mozků;
- nezneužila své výsadní postavení a svou informační roli.

Masový strach - hybná síla

Většinová média by nezískala nevídanou moc nad lidmi, nebýt této pandemie. Živnou půdou byly extrémní obavy o zdraví a životy. Je však třeba rozlišit mezi přirozeným a umělým strachem. Přirozený strach je běžnou reakcí lidí na hrozby covidu. Umělý strach vzniká podněcováním a slouží k manipulaci. Mediální moc tak pohání a utužuje masový strach. Ostatně kvůli strachu jsou lidé ochotni se vzdát svých svobod a odevzdat se do rukou rádoby zachránců.

Hlavní média běží na čele covidového maratonu. S pomocí ideologie křížové výpravy diktují požadavky vyvoleným expertům i většině politiků. Nám ostatním se snaží vštípit, co je politicky korektní, co si máme myslet a koho poslouchat. Pasují se do role, že jen ona ví, co je dobro a zlo.

Nepřítel lidu. Na pranýř!

V období pandemie se zrodil mediální populismus, který je zákeřnější než ten politický. Populismus se totiž očekává od politiků, nikoliv od nebulvárních médií. Hlavní média vedou černobílou propagandu. Zamlčují nepohodlná fakta. Označují osobnosti s kritickými názory za nepřátele. Rozdělují společnost na „my“ a „oni“ snad ještě více než politici. Rozdmýchávají konflikty mezi experty. V duchu hesla *rozděľuj a panuj* nejdříve strání jednomu názorovému proudu, aby poté uveřejnila titulek typu: „*Spor přerůstá ve válku odborníků*“.

K odsouzení jinak smýšlejících používají výrazy jako odpírač, konspirátor a dezinformátor. Určitě, mějme se na pozoru před konspirátory z různých sekt i před satanisty, stejně jako před dezinformátory z ruských trollích farem. Avšak přiřazovat k nim epidemiologa profesora Berana a jiné osobnosti je ostudné a nebezpečné. V budoucnu se nám to vrátí v podobě snah omezit svobodu slova. Každého bude možné prohlásit za nepřítele lidu.

Anglie, Švédsko, Florida a Singapur

Očernování kritiků má za cíl vtlouci lidem do hlav, že pandemie nemá jiné řešení, než zavést nejdrastičtější zákazy a jejich represivní vymáhání. Jako by neexistovala zlatá střední cesta či odlišný model ke zvládnutí koronaviru. Právě proto mainstreamová média mlčí a mlží o zemích, jako jsou Anglie, Švédsko, Florida a Singapur, ve kterých se uplatňuje šetrnější a volnější přístup.

V současnosti vedou nátlak, aby se všichni povinně očkovali. Nadto žádají rychlou vakcinaci dětí nad 12 let, ale i mladších. Jako by nebylo na výběr mezi očkováním a jiným postupem. Jako by nebyl prostor pro svobodné zvažování, co je vhodné pro vlastní zdraví či zdraví našich dětí. Že by mohly být vážné důvody pro i proti očkování nebo pro odklad vakcinace, nesmí nikoho ani napadnout. Jako stádo ovcí máme napochodovat do ohrad očkovacích center.

Očkování - hradba mlčení

Hlavní média teď dopřávají sluchu jen malé skupině expertů, kterou točí jako figurky na orloji. Přitom je nevystavují dialogu, ale poskytují jim monopol v podobě monologu. Nicméně tuší, že se pohybují na tenkém argumentačním ledě, a proto systematicky zamlčují tato důležitá fakta:

1. **Že ke kolektivní imunitě vedou 2 cesty, nikoliv jedna.**
2. **Že oficiální vyšetření hladiny protilátek jsou žádoucí.**
3. **Že očkování proti covidu přináší zvýšená rizika.**

1. Dvě cesty k imunitě

Nikdo nerozporuje význam očkování. Ovšem není pravda, že jedinečně vakcinace zajistí kolektivní imunitu. V realitě jsou dvě cesty. Obě jsou proslapané. Ochrání nás umělé protilátky po očkování, ale i ty přirozené po prodělání nákazy. Oba způsoby přispívají k dosažení imunity. Mezi státy, které uznávají přirozené protilátky jako ochranu před onemocněním, patří Rakousko. Například studie z Ischglu konstatuje, že imunita po nákaze je stabilní i po 8 měsících.

Stejně tak v Česku *Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků* na základě několika studií potvrdilo, že „*imunita po prodělání onemocnění je dlouhodobá a silná jako po očkování... a prokazatelná 7 až 9 měsíců po infekci.*“ Rovněž profesor Prymula připustil, že lidé s protilátkami po covidu jsou dostatečně chráněni a nemusí být očkováni. Co na to tzv. korektní zpravodajství o covidu?

2. Vyšetření protilátek - méně očkování a testování

Asi polovina populace Česka prodělala covid a má protilátky. Vyplývá to z odborných odhadů, jež uvádějí, že k polovině roku 2021 prošlo infekcí celkem 3,5 až 6,5 milionů lidí, z toho pouze 1,7 milionu eviduje statistika. Kdyby se nechaly očkovat statisíce či miliony lidí s protilátkami, vystavovaly by se nepředvídatelným komplikacím, jak varovali imunolog Thon, imunoložka Krátká, lékař intenzivní medicíny Balík či biochemička Koutná.

Je proto s podivem, že se oficiálně nevyžadují laboratorní vyšetření protilátek, a to před očkováním. Po prokázání přiměřené hladiny protilátek by se původně nakažení a nevidovaní nemuseli vůbec očkovat a testovat! Poté by mohli podstoupit stejná vyšetření v intervalu 6, či 9 nebo 12 měsíců. Bylo by to šetrnější k jejich zdraví. Nadto sérologická vyšetření stojí méně a mají platnost více měsíců, zatímco PCR test jen 7 dní. Je už nyní patrné, proč očkovací a testovací lobby blokuje vyšetření protilátek?

3. Zvýšená rizika očkování

Že jsou vyšší rizika spojená s očkováním proti covidu, to není výplod nepřátel, ale vyústění řady faktorů. Zaprvé, jak bylo uvedeno, očkování představuje riziko, pokud se provádí bez vyšetření na protilátky po prodělané nákaze. Zadruhé, roli tu sehrál faktor spěchu, s jakou se vakcíny vyráběly. Zatřetí, očkování probíhá v experimentálním režimu až do roku 2022/23, a proto nikdo neručí za nežádoucí účinky. Vliv vakcín na zdraví se vyhodnocuje průběžně.

Nepřekvapí, že Česko oproti Německu či Nizozemí až se zpožděním zakázalo podávat vakcínu AstraZeneca mladším 60 let. Důvody pro zpoždění, ani pro samotný zákaz, nebyly plně vysvětleny. Navíc izraelský premiér v červenci 2021 prohlásil: *„Vypadá to, že vakcína Pfizer je proti mutaci delta méně účinná.“* Proto se v rozporu s očekáváním připravuje přeočkování třetí dávkou Pfizeru. Nikdo ale neví, jak dlouho trvá imunita navozená očkováním.

Média mlčí, ale mnozí ve svém okolí vědí o nadprůměrném množství komplikací po vakcinaci, než bylo běžné u jiných očkování. Kdo si dovolí zveřejnit příběhy o závažných účincích vakcín, je mediálně ukřižován. Absurditu nátlaku vystihl imunolog Thon takto: *„Dostali jsme se do bezprecedentní situace, kdy se lidé neočkují proto, aby byli zdraví. Ale proto, aby získali potvrzení, jakési výhody... A najednou řešíme, že lidem ani hrozba nežádoucích účinků tolik nevadí a chtějí to mít takzvaně z krku. A to už není medicínský, to je sociologický problém.“*

Bolestná sebereflexe médií

Hlavní média si pod sebou řezou větev. Přitom již dnes mají nízkou důvěru. Stále nejeví ochotu k sebereflexi, ke změně, ani k omluvě za nadměrné šíření strachu, v jehož důsledku přispěla ke zhoršení zdraví statisíců lidí, a v neposlední řadě k výraznému nárůstu sebevražd... Cesta do pekel bývá často dlážděná dobrými úmysly. O tom by 20. století mohlo vyprávět.

Je proto alespoň *za pět minut dvanáct* zapotřebí:

- přestat pokrytecky volat po jednotě expertů a přitom podporovat monopol malé skupiny, hlásající militantní, moralistní a úzce epidemiologický přístup;
- ukončit neoficiální cenzuru a s ní spojenou autocenzuru;
- zastavit zastrašování lidí s jiným názorem;
- hledat řešení na základě skutečného a širšího dialogu expertů.

Závěr

Nezbývá než věřit, že se nenaplní tato pochmurná slova lékaře Pollerta: *„Bojím se, že to je začátek horší etapy, začátek nové netolerance. Celý svět dnes vzhlíží k vakcíně Pfizer. Kdo ji nechce, toho společnost bude ostrakizovat... Začne to odpíráním létání, hrozbami v práci. Nakonec si nějakou vakcínu necháte píchnout... Rezignujete pod obrovským tlakem, stejně jako se rezignovalo za komunistů. Tehdy šlo o život, ale aspoň jste mohl utéct na Západ. Teď můžete utéct maximálně tak do Severní Koreje.“*

Zdá se, že se blýská na lepší časy, přinejmenším v Anglii, Švédsku, Singapuru a na Floridě. A co v Česku?

Michal Klíma, politolog, Metropolitní univerzita Praha